

zda použití dvojitého písma na kandidátních listinách je zákonem zakázáno; z okolnosti, že podle sdělení okresního hejtmána dohlédací úřad by v dotčeném případě nesprávnost kandidátních listin nemohl uznati a že tudíž i právník je co do výkladu §§ 25 a 68 obec. vol. ř. nejistý, usuzuje rozsudek, že u laiků nemůže býti co do subjektivní stránky použito tak přísného měřítka, kdyžtě přečin podle § 68 obec. vol. ř. není pouhým deliktem z neposlušnosti, neboť zákon mluví tu o zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti a obě tyto zákonné náležitosti subjektivní stránky nutno prý vztahovati též na výklad zákona. Nalézací soud neshledal v jednání obžalovaných zlý úmysl a nedospěl ani ku přesvědčení, že vzhledem k pochybnostem co do výkladu zákona byli si obžalovaní vědomi toho, že porušují svým jednáním zákon.

Zmateční stížnost státního zastupitelství vytýká právem rozsudku, že odůvodňuje osvobození obžalovaných jejich právním omylem, jenž nemůže býti důvodem pro trestnost činu omluvným. Dovolává-li se trestní norma § 68, odst. I, č. 2 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n. k výkladu pojmu »nesprávné kandidátní listiny« předpisu § 25 téhož zákona a činí-li jej takto součástí skutkové podstaty trestného činu, není omyl obžalovaných omylem skutkovým, nýbrž jde u nich o právní neznalost nebo mylný výklad zákona co do těch náležitostí, jimiž kandidátní listiny mají býti vybaveny. Neznalostí zákona nemůže se podle § 233 tr. z. pachatel trestných skutků, jež nejen podle trestního zákona z roku 1852, nýbrž též podle pozdějších trestních ustanovení za přečin jsou prohlášeny, omlouvati, zejména jde-li o přestoupení zvláštních zařízení, jež podle svého stavu, zaměstnání nebo poměrů znáti jest povinen. Obžalovaní však svůj čin neznalostí zákona ani neomlouvali. Přiznali výslovně, že zákon znali. Že pak měli pochybnosti o správnosti svého postupu, vyplývá z rozsudkového zjištění, obsaženého v reprodukci jejich zodpovídání, že původně měli snahu dáti vytisknouti všechny kandidátní listiny latinkou, že k tomu nedošlo jen z důvodu, že tiskárna nebyla dostatečně zásobena větším počtem potřebných tiskových typů, a že si předem zjednávali jistotu, zda pro odlišnost tisku a zamýšlenou úpravu kandidátek nebudou činěny proti volbě nějaké námitky. Při tomto zjištěném stavu vyplynulo jejich přestoupení zákona, jež co do znění znali a jenž svým předpisem o nezbytnosti tisku kandidátních listin písmem nejen stejné velikosti, nýbrž i téhož druhu je jednoznačný, z jejich uváženého rozhodnutí nedbati přesně zákonného příkazu a jeví se takto znaky skutku zúmyslně spáchaného.

Čís. 5933.

Zákon má v § 310, odst. 2 tr. zák. na mysli len také zamestnanie, k vykonávaniu ktorého sa vyžaduje zvláštna spôsobilosť, odborná znalosť, alebo úradné oprávnenie, tedy také zamestnanie, ktoré je nejakým spôsobom pod úradným dozorom. Nespadá sem obsluha stroja továrnym robníkom.

(Rozh. zo dňa 18. júna 1937, Zm III 296/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A., obžalovanému z prečinu podľa § 310 tr. z., vyhovel zmätočnej sťažnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. uplatnenej a v smysle § 33, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc vo výroku, ktorým bol trestný čin obžalovaného kvalifikovaný aj podľa 2. odst. § 310 tr. z., a túto kvalifikáciu pominul.

Z dôvodov:

Nižšie súdy zistili, že obžalovaný, súc zodpovedný za obsluhu a riadenie stroja, proti príkazu mu danému trpel, aby poškodená samovoľne bez vedomia dielovedúceho konala onu prácu, pri ktorej ju stihla nehoda a že to trpel prez to, že poškodená predtým nikdy nekonala túto väčšiu opatrnosť vyžadujúcu prácu; zistili ďalej nižšie súdy, že obžalovaný sa po čas práce vzdialil od stroja bez toho, že by bol predtým podľa daného mu príkazu stroj zastavil, a že úraz poškodenej sa stal práve po čas jeho vzdialenia.

Pokiaľ nižšie súdy kvalifikovali čin obžalovaného podľa 2. odst. § 310 tr. z., zapríčinily tým zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. a preto zmätočnej sťažnosti z tohoto dôvodu uplatnenej neľze odopreť oprávnenia.

Obžalovaný bol síce aj zvlášť poučený o spôsobe obsluhy a riadenia a vôbec o spôsobe upotrebenia stroja, jeho úloha v tomto smere však nevyžadovala iné, ako obvyklé znalosti prostého továrneho robotníka a už preto jeho zamestnanie, pri vykonávaní ktorého sa v súdenom prípade dopustil nedbalosti, neni takým zamestnaním, aké má na mysli 2. odst. § 310 tr. z. Zákon v tomto ohľade počíta totižto len s takým zamestnaním, k vykonávaniu ktorého sa vyžaduje zvláštna spôsobilosť, odborná znalosť alebo úradné oprávnenie, teda so zamestnaním, ktoré je nejakým spôsobom pod úradným dozorom (Kr III 742/23). Obžalovaný však podľa zistenia nižších súdov nemal takého zamestnania.

Mýlili sa preto nižšie súdy, keď inkriminovanú činnosť obžalovaného kvalifikovali podľa 2. odst. § 310 tr. z., a preto bolo treba vyhoveť zmätočnej sťažnosti obžalovaného z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. uplatnenej a najvyšší súd pokračujúc podľa § 33, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky nižších súdov vo výroku o kvalifikácii činu obžalovaného a kvalifikoval ho len podľa 1. odst. § 310 tr. z.

Čís. 5934.

Vrchný súd prekročil obor svojej pôsobnosti a zavinił zmätok podľa § 384, čís. 4 tr. p., rozhodol-li v rámci odvolania proti rozsudku prvého súdu v obnovennej trestnej veci i o návrhu odsúdeného na obnovu pokračovania — zamietnuvši ho — hoci o onom návrhu bolo už právoplatne rozhodnuté v prospech obžalovaného príslušným súdom prvej stolice (§ 452, odst. 1, § 459, odst. 2, § 462 tr. p.).

(Rozh. zo dňa 19. júna 1937, Zm III 189/37.)